

Primavara

Claudia Millian

Mi-e sufletul un cuib sapat in stinca,
Si-n cuibul meu a poposit pe rind
Si porumbelul alb, si vulturul flamind,
Si soarele, si vintul, si tacerea-adinca.

Vrea sufletu-mi sa-i scutur praful si tacerea,
Ca-i prafuit de vinturi si de griji marunte
Pe cine-asteapta cuibul meu din munte,
De-mi cere iar sa-i curat incaperea ?

Covor de frunze netede si moi
Astern in cuib si-l primenesc cu cer,
Apoi cobor perdele de mister
Pe farmecul enigmei celei noi.

Si-asa, adapostit de vint si soare,
Caminul sufletului meu deschis
Asteapta solul ultimului vis,
Cu-ntoarcerea de pasari calatoare.